

نوزایی ایران در تمام صحنه‌ها

۳۱ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۱۴:۴۱

کل جمعیت، از خانه‌های اشرافی تا چایخانه‌ها، به رادیو و تلویزیون چسبیده‌اند و به جای مزخرفات و چاپلوسی‌هایی که به آن خو گرفته‌اند، آدم‌های واقعی را می‌بینند که حرف‌هایی واقعی می‌زنند

در سال ۵۷ و قبل از پیروزی انقلاب، فضایی از آزادی‌های سیاسی در ایران به وجود آمد که از آن با عنوان نوزایی آزادی‌های سیاسی نیز یاد شده است. مطابق با این شرایط مردم آزادی‌های زیادی به دست آوردند و می‌توانستند به راحتی راجع به هر موضوع سیاسی صحبت یا انتقاد کنند. البته این آزادی، بخشی از حربه سیاسی حکومت برای آرام کردن مخالفان بود. حربه‌ای که در نهایت به نتیجه موردنظر نرسید.

«آدم می‌تواند شاهد نوزایی ایران از طریق مجلس باشد. کل جمعیت، از خانه‌های اشرافی تا چایخانه‌ها، به رادیو و تلویزیون چسبیده‌اند و به جای مزخرفات و چاپلوسی‌هایی که به آن خو گرفته‌اند، آدم‌های واقعی را می‌بینند که حرف‌هایی واقعی می‌زنند. اعلیحضرت شاهنشاه پیشتر اعتماد به نفس انجام این کار را نداشت؛ او اجازه دوست داشتن نمی‌داد و خواستار آن نیز نبود. بیش از اندازه نیرومند بود، بیش از اندازه شکاک بود، بالاتر از همه، بیش از اندازه متزلزل بود - کسی بود مانند نیکسون و حالا به همان سرنوشت دچار شده بود. دعا کنیم که هنوز بتواند بیاموزد و خودش را نجات دهد، مردمش را و تلاش‌های صادقانه - هر چند به خطا رفته گذشته‌اش را نجات دهد. اگر هم جسمنا نابود نشده باشد، روحنا نابود شده است: تردیدی نیست که درهم خواهد شکست یا به شکل مایوسانه‌ای بدتر خواهد شد.»

منبع: دزموند هارنی، روحانی و شاه، ترجمه کاوه باسمنجی و کاووس باسمنجی، تهران، انتشارات کتاب‌سرا، ۱۳۷۷، ص ۴۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۸۸۸/په-صحنه-تمام-ایران-نوزایی>